

Kategoria: Komunikacja i Transport

Opublikowano: sobota, 19, sierpień 2023 14:34

Bernadeta Skóbel

Odslony: 1913

WSA we Wrocławiu: Na mocy art. 22 ustawy o publicznym transporcie zbiorowym organ będący organizatorem zbiorowego transportu publicznego, w określonych przypadkach, może bezpośrednio zawrzeć umowę o świadczenie usług w zakresie publicznego transportu zbiorowego. Uchwała o wyznaczeniu innego przewoźnika niż skarżąca do świadczenia usług w charakterze operatora nie wpływa na prawa ani obowiązki strony skarżącej.

Sąd odrzucając skargę na uchwałę Zarządu Powiatu w przedmiocie wyboru operatora, któremu zostanie powierzone świadczenie usług publicznych w zakresie publicznego transportu zbiorowego w drodze bezpośredniego powierzenia zlecenia, wskazał, że zawarcie umowy z przewoźnikiem innym niż strona skarżąca może mieć wpływ na jej interes faktyczny (brak dopłat z funduszy celowych, odpływ pasażerów — część klientów strony skarżącej będzie korzystać z transportu publicznego), jednakże interesu faktycznego nie można utożsamiać z interesem prawnym (por. postanowienie NSA z dnia 25 stycznia 2022 r., sygn. akt II GSK 2707/21, Centralna Baza Orzeczeń Sądów Administracyjnych na stronie orzeczenia.nsa.gov.pl).

Sąd podkreślił również, że w rozpatrywanej sprawie podstawy do stwierdzenia naruszenia interesu prawnego nie sposób również wywieść z przepisów rozporządzenia nr 1370/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2007 r. Powyższe rozporządzenie oraz art. 59, art. 60 i art. 61 ustawy o publicznym transporcie zbiorowym przewidują, że w przypadku ogłoszenia zamiaru bezpośredniego zawarcia umowy, o którym mowa w art. 23 ust. 1 ustawy o publicznym transporcie zbiorowym, podmiotowi, który jest lub był zainteresowany zawarciem danej umowy i któremu grozi powstanie szkody w wyniku zarzucanego naruszenia przepisów prawa Unii Europejskiej lub ustawy, przysługuje prawo wniesienia skargi do sądu administracyjnego. Skargę na czynności organizatora niezgodne z przepisami prawa Unii Europejskiej lub ustawy o publicznym transporcie zbiorowym wnosi się do wojewódzkiego sądu administracyjnego właściwego dla organizatora, który ogłosił zamiar bezpośredniego zawarcia umowy w terminie 30 dni od dnia, w którym skarżący powziął lub przy zachowaniu należytej staranności mógł powziąć informację o czynności podjętej przez organizatora w sprawie.

W ocenie Sądu legitymacja skargowa przysługiwałaby stronie skarżącej w sytuacji, gdyby w ciągu 30 dni od ogłoszenia zamiaru zawarcia umowy przez organ zaskarżyła czynność organizatora w zakresie ogłoszenia zamiaru bezpośredniego zawarcia umowy i jednocześnie wykazałaby, że jest lub była zainteresowana uzyskaniem danego zamówienia, że przez zastosowanie trybu bezpośredniego zawarcia umowy doszło do naruszenia przepisów prawa Unii Europejskiej lub ustawy oraz że wskutek tego doznała szkody lub grozi jej szkoda w wyniku zarzucanego naruszenia. Przesłanki te muszą być spełnione łącznie oraz stanowić konsekwencję wzajemnego wystąpienia. Strona skarżąca z tej możliwości nie skorzystała.

Brak jest natomiast interesu prawnego po stronie skarżącej oraz nie doszło do jego naruszenia w wyniku podjęcia samej uchwały o wyborze operatora. Okoliczność bycia zainteresowanym zawarciem umowy ani nawet złożenie oferty po ogłoszeniu przez organ zamiaru zawarcia umowy nie generują żadnych uprawnień dla skarżącej związanych z możliwością domagania się zawarcia umowy — skoro nie został skutecznie zakwestionowany tryb zawarcia umowy.

Postanowienie WSA we Wrocławiu z 12 lipca 2023 r. sygn. III SA/Wr 50/23. Orzeczenie jest nieprawomocne.

Skarżenie uchwały w sprawie wyznaczenia przewoźnika w trybie art. 22 ustawy o publicznym transporcie zbiorowym

Kategoria: Komunikacja i Transport

Opublikowano: sobota, 19, sierpień 2023 14:34

Bernadeta Skóbel

Odsłony: 1913

Źródło: orzeczenia.nsa.gov.pl